

Anexa nr 1 la ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5909/28.09.2012

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

PROGRAMĂ ȘCOLARĂ PENTRU DISCIPLINA OPȚIONALĂ

ISTORIE ORALĂ: ISTORIE TRAITĂ – ISTORIE POVESTITĂ

[curriculum la decizia școlii pentru gimnaziu]

Aprobată prin ordin al ministrului

Nr. 5909/28.09.2012

București, 2012

STRUCTURA PROGRAMEI

Programa școlară are următoarea structură:

- Nota de prezentare – care identifică locul acestui curs opțional în ansamblul planurilor-cadru de învățământ;
- Competențele generale ale studiului istoriei în gimnaziu;
- Valori și atitudini care contribuie la studiul istoriei în gimnaziu;
- Competențele specifice și conținuturile asociate acestora;
- Sugestiile metodologice

NOTA DE PREZENTARE

Disciplina opțională „Istorie orală: Istorie trăită-Istorie povestită” este nouă în peisajul ofertelor educaționale pentru învățământul preuniversitar și își propune implicarea tinerei generații în cercetarea istoriei comunității căreia îi aparține, prin crearea unor punți de legătură între generații. În elaborarea acestei programe se pornește de la premisa că societatea românească – și cea europeană – se confruntă astăzi cu un conflict tot mai accentuat între generații, care are multiple cauze. În acest context, cursul propune situații și experiențe de învățare care contribuie la consolidarea inventarului de cunoștințe, abilități și atitudini necesare pentru atenuarea acestui conflict. Folosirea interviului – element de bază în metodologia istoriei orale – îi va ajuta pe tineri să se apropie de ceilalți membri ai comunității locale, pe care îi vor înțelege, le vor asculta poveștile și le vor transmite mai departe, prin înregistrare, arhivare, transcriere. Mai mult, prin propunerea acestei discipline opționale, urmărim dezvoltarea competențelor de comunicare orală și scrisă, relevante pentru aria curriculară *Om și societate*. Această disciplină opțională poate privilegia activitatea didactică în echipă interdisciplinară (aria curriculară *Om și societate*, *Limbă și comunicare*, *Consiliere și orientare*, *Tehnologii/Informatică/TIC*, *Arte*) și poate contribui substanțial, la nivel transdisciplinar, la dezvoltarea competențelor cheie formulate în *Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene privind competențele cheie*

din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți (2006/962/EC). În mod concret, se vizează dezvoltarea următoarelor competențe cheie:

- a) *comunicare în limba maternă*: studiind această disciplină, elevii de gimnaziu și cei din liceu vor învăța să folosească în mod corect și coerent limbajul științific și vor apela la registrele potrivite ale limbii pentru a comunica, a obține informații și a le folosi în scopuri științifice ;
- b) *competențe sociale și civice* : studiile de caz ce vor fi abordate atrag atenția tinerilor asupra unor realități de ordin social și cultural, dezvoltându-le simțul civic; în aceeași măsură, munca în echipă le va dezvolta creativitatea și spiritul organizatoric, toleranța și acceptarea opiniilor celuilalt ;
- c) *competențe digitale*: folosirea aparatului digital (reportofon, cameră video), precum și însușirea tehnicilor de înregistrare, stocare, transcriere a materialului audio-video le va dezvolta elevilor abilități de utilizare a tehnologiilor informaționale, subsumate celor de documentare, cercetare și informare ;
- d) *sensibilizare și exprimare culturală* : cursul propune, dincolo de deschiderea înspre comunicarea de tip intergenerațional, și sensibilizarea tinerilor cu privire la realitățile lumii contemporane (sociale, politice, culturale etc.) și la experiențele considerate cruciale ale secolului trecut (regimuri totalitare, Holocaustul etc.) receptate din perspectiva martorilor la acestea (de exemplu, supraviețuitori ai spațiilor concentraționare, ai Holocaustului etc.). Diseminarea experiențelor (fie la nivelul colegilor, fie la nivelul întregii comunități) le va dezvolta, de asemenea, capacitatea de exprimare culturală.
- e) *a învăța să înveți* : această competență vizează disponibilitatea elevilor de a se organiza, atât individual, cât și în grup. Organizând ateliere de discuții, pregătind modul de diseminare a rezultatelor obținute etc. elevii vor deveni conștienți că participă la formarea proprie, completându-și traseul profesional. Noul bagaj cultural și științific, precum și deprinderile formate vor putea fi utilizate și în afara mediului educațional: acasă, în mediul universitar, la viitorul loc de muncă etc.

Cursul „Istorie trăită – Istorie povestită” accentuează dimensiunea procedurală a cunoașterii, prin faptul că presupune însușirea de către elevi a tehnicilor de interviu ca mijloc de cercetare și cunoaștere a trecutului recent al unei persoane, al familiei, al

unui grup, al unei comunități locale. Efectele pe termen lung vizează îmbunătățirea calității vieții la nivelul comunităților, prin promovarea dialogului societal, în cadrul interviurilor realizate de către elevi. Elevii își vor însuși cunoștințele teoretice ale acestei discipline (curențe, metodologie) și vor dezvolta competențe practice privind realizarea ghidului de interviu, a interviului propriu-zis, transcrierea, stocarea, prelucrarea informațiilor. În termenii relației dintre școală și comunitate, beneficiile cursului sunt:

- crearea unor arhive de istorie orală care pot fi puse la dispoziția comunității locale;
- realizarea unor proiecte de cercetare ale elevilor care pot fi valorificate prin expoziții, website-uri culturale, emisiuni radio, articole științifice, concursuri școlare, monografii ale școlilor, localităților etc.;
- abordarea unor teme complexe, precum istoria familiei, a școlii, a satului/orașului, modificările arhitectonice sau de peisaj în vederea conștientizării problemelor de ecologie și pentru îmbunătățirea calității vieții.

În ceea ce privește utilitatea cursului pentru nevoile de continuare a studiilor, de calificare profesională, elevii vor dobândi o cunoaștere aprofundată a istoriei locale/regionale care va avea drept rezultat nașterea unui sentiment de atașament față de locurile natale, cu potențial pentru valorificarea acestor cercetări empirice în activități ulterioare, pe măsura maturizării elevilor. Exersarea și utilizarea instrumentelor de înregistrare digitală audio-video, a softurilor de stocare, prelucrare și arhivare, a fișierelor digitale în vederea realizării unor materiale multimedia vor crea deprinderi care le vor oferi posibilități multiple de dezvoltare într-o lume a viitorului virtual. De asemenea, prin însușirea sistematică a tehnicii de interviu și expunerea la experiența interviului, elevii vor fi mult mai bine pregătiți pentru disciplinele noi pe care le vor întâlni în liceu sau pentru a continua acest curs la un nivel superior.

Nu în ultimul rând, printre avantajele acestui opțional includem și accesibilitatea ofertei de învățare pentru elevii din școlile speciale, mai ales a celor cu dizabilități de vedere, care se pot implica cu ușurință în realizarea de interviuri, transcrierea pe calculator în limbaj Braille, ceea ce contribuie la integrarea acestora și la creșterea stimei de sine. Mai mult, realizarea unor echipe mixte de elevi, prin poate genera o mai bună cunoaștere reciprocă și empatie.

Competențe generale

1. Utilizarea corectă și adecvată a conceptelor specifice istoriei ;
2. Dezvoltarea abilităților de gândire critică și argumentare;
3. Dezvoltarea comportamentului civic prin exersarea deprinderilor sociale;
4. Utilizarea surselor, metodelor și tehnicilor adecvate istoriei orale.

Valori și atitudini:

- Cultivarea respectului și a unei atitudini pozitive față de diversitate;
- Abordarea flexibilă și tolerantă a opiniilor și argumentelor celorlalți;
- Dezvoltarea interesului pentru comunicare interculturală și intergenerațională;
- Conștientizarea propriei identități în cadrul comunității locale;
- Cultivarea unei atitudini pozitive față de istoria românilor în context european.

Competențele specifice și conținuturi

Competențe specifice	Conținuturi
1.1. Folosirea limbajului adecvat în comunicarea orală și scrisă 2.1. Extragerea informațiilor esențiale dintr-un mesaj 2.2. Identificarea aspectelor trecutului ce pot contribui la înțelegerea prezentului 4.2. Familiarizarea cu aparatura digitală: reportofon și/sau cameră video	Introducere în istoria orală • Definiție, caracteristici și specificul surselor utilizate• Locul istoriei orale în activitatea istoricului• Întâlniri cu istoria : familia, vecinătatea, comunitatea• Metodologie/surse• Instrumente de lucru: reportofonul, camera video

1.2. Formularea în scris/oral a unor opinii referitoare la o temă de istorie orală 2.2. Identificarea aspectelor trecutului ce pot contribui la înțelegerea prezentului 2.3. Încadrarea unui eveniment sau a unei serii de evenimente într-un context istoric 3.1. Susținerea unui dialog argumentativ bazat pe valorile cetățeniei democratice, în cadrul interviurilor 3.2. Realizarea unor conexiuni între istoria națională și istoria locală 4.3. Folosirea aparaturii digitale: reportofon și/sau cameră video în realizarea interviurilor: înregistrare, stocare, transcriere 4.4. Valorificarea regulilor etice și a deontologiei profesionale în cercetarea de istorie orală (acord de drepturi de autor, fișa înregistrării)	Viața cotidiană în timpul regimului comunist <u>Portofoliul 1:</u> a. Cercetare preliminară, ghid de interviu, identificarea și contactarea martorilor, înregistrarea și prezentarea la clasă a interviurilor, transcrierea, stocarea, prelucrarea și diseminarea interviurilor b. Teme:¹ • Copilăria • Școală • Profesii • Timp liber • Familie • Povești și legende locale

¹ Din recomandările tematice, profesorii vor alege, în funcție de specificul local, cel puțin o temă.

1.2. Formularea în scris/oral a unor opinii referitoare la faptele și evenimentele istorice investigate 2.2. Identificarea aspectelor trecutului ce pot contribui la înțelegerea prezentului 2.3. Încadrarea unui eveniment sau a unei serii de evenimente într-un context istoric 2.4. Analiza experiențelor traumatice ale membrilor comunității locale 3.1. Susținerea unui dialog argumentativ bazat pe valorile cetățeniei democratice, în cadrul interviurilor 4.3. Folosirea aparatului digital: reportofon și/sau cameră video în realizarea interviurilor: înregistrare, stocare, transcriere 4.4. Prezentarea regulilor etice și a deontologiei profesionale în cercetarea de istorie orală (acord de drepturi de autor, fișa înregistrării)	Experiențe traumatice personale în România secolului al XX-lea <u>Portofoliul 2:</u> a. Cercetare preliminară, ghid de interviu, identificarea și contactarea martorilor, înregistrarea și prezentarea la clasă a interviurilor, transcrierea, stocarea, prelucrarea și diseminarea interviurilor b. Teme:² • Rezistența anticomunistă • Colectivizare/Industrializare • Holocaust • Biserica • Spațiul concentraționar, deportare • Emigrația

Sugestii metodologice

Istoria orală este o disciplină nouă în peisajul academic românesc, având ca obiectiv elaborarea și interpretarea surselor orale în vederea recuperării unei părți a memoriei recente a societății românești, exclusă din mărturiile scrise. În România, istoria orală are și o dimensiune civică, emergența sa datorându-se nevoii de gestionare a trecutului comunist traumatic. Cercetările de istorie orală au în atenție, cu precădere, acea parte din istoria contemporană care oferă posibilitatea interviuării martorilor oculari sau a urmașilor acestora (în cazul memoriei generaționale). Sub aspect metodologic, istoria orală nu oferă doar instrumentele pentru recuperarea trecutului recent, ci și o grilă de interpretare și analiză a documentelor scrise elaborate în epoci trecute, care conțin transcrieri ale unor declarații orale (de ex. transcrierea unui

² Din recomandările tematice, profesorii vor alege, în funcție de specificul local, cel puțin o temă.

interogatoriu în cazul unui proces din Evul Mediu). Astfel, istoria orală vizează investigarea istorică prin intermediul istoriei trăite de protagoniști ca alternativă și complement la „marea istorie” scrisă, situându-se astfel în contemporaneitatea dezbaterilor teoretice în legătură cu cercetarea istorică, revendicându-se în special de la școala franceză (Ph. Joutard, P. Nora, K. Pomian, J. Le Goff) și cea italiană (Luisa Passerini și Alessandro Portelli) care acordă o atenție deosebită rolului jucat de memorie și construcția discursului memorialistic.

Cercetările de istorie orală au fost instituționalizate în SUA și Europa după cel de-al Doilea Război Mondial, prin crearea unor asociații profesionale și a unor centre specializate la nivel universitar. Proiectul pionier în utilizarea istoriei orale la nivel preuniversitar a fost demarat în 1966 în SUA, fiind intitulat *The Foxfire Project*, având ca temă viața rurală din Georgia. Printre rezultatele acestui proiect se numără publicarea unei reviste începând cu 1966 și a unei cărți, rezultat al interviurilor luate de elevi, care a devenit bestseller în 1972. În Uniunea Europeană există tot mai multe proiecte de istorie orală implementate la nivelul învățământului secundar. Prin disciplina opțională propusă dorim să contribuim la ajustarea învățământului din țara noastră la preocupările similare din statele Uniunii Europene.

Parcurgerea cursului de către elevi presupune realizarea a două proiecte de istorie orală, la alegere, din propunerile tematice ale programei. Fiecare dintre aceste proiecte include următoarele etape:

1. Cercetare preliminară: alegerea temei de cercetare, identificarea bibliografiei specifice temei, a surselor scrise din arhiva locală, arhiva școlii, arhive personale, presa, memorialistică, cărți poștale etc; realizarea unui ghid de interviu, identificarea martorilor, elaborarea documentelor legale privind drepturile de autor, stabilirea regulilor de transcriere
2. Realizarea interviurilor
3. Transcrierea, stocarea și arhivarea interviurilor
4. Diseminarea rezultatelor

Ineditul programei constă în faptul că, pe lângă sursele tradiționale, cursul oferă posibilitatea ca elevii înșiși să creeze surse prin realizarea interviurilor sub coordonarea profesorului susținător al cursului. Interviul este principalul instrument de lucru în cercetarea de istorie orală, construit pe baza unui ghid de interviu, care rezultă în urma

dialogului dintre istoricul intervievator și martorul intervievat, care narează experiențe din trecut, așa cum sunt ele păstrate în memoria individuală. Interviuul de istorie orală este o sursă orală gestionată de arhive (de pildă, arhiva școlii) și poate fi pusă la dispoziția altor cercetători interesați de diferitele teme abordate în cadrul acestuia.

În vederea centrării actului educativ pe elevi și pentru asigurarea formării competențelor specifice prevăzute de cursul opțional se vor concepe activități de învățare care:

- Utilizează metode activ-participative (învățarea prin descoperire, problematizare, joc de rol, dezbateri, brainstorming etc.); activitățile care decurg din folosirea acestor metode se vor desfășura preponderent în clasă (de exemplu cele legate de pregătirea interviului și de prelucrarea informației obținute prin interviu), dar și în afara clasei (realizarea propriu-zisă a interviului)
- Valorifică activitatea individuală și de grup (realizarea de portofolii, proiecte de istorie orală - povestea vieții, istoria comunității, studii de caz);
- Promovează și diseminează activitatea desfășurată prin organizarea de mese rotunde, ateliere de discuții/dezbateri cu supraviețuitorii participanți la evenimentele secolului al XX-lea, expoziții;
- Utilizează noile tehnologii informatice în procesul de predare-învățare: înregistrări audio-video, folosirea reportofonelor digitale, a camerelor video, descărcarea fișierelor, crearea arhivei audio-video (în echipă pedagogică cu profesorii de TIC, educație tehnologică), stocare, prelucrare audio-video, montaj, utilizare soft transcriere, realizarea fișelor de înregistrare în vederea stocării și arhivării etc.

Un alt element inovator al cursului îl constituie faptul că elevii vor fi implicați deopotrivă în crearea de surse pentru cercetarea istorică, precum și în elaborarea unor narațiuni cu caracter istoric, succedate de analize de discurs pertinente pentru mai multe arii curriculare: formarea unui mod de gândire specific, bazat pe mânuirea datelor științifice, pe respectul pentru adevăr, folosirea adecvată a resurselor, urmărirea și evaluarea diferitelor etape ale unei argumentații (Matematică și Științe), elemente de limbaj comune, dar și domenii de conținut care constituie contexte pentru exersarea unor competențe.

Cursul opțional propus favorizează, pe lângă folosirea surselor tradiționale, scrise, și apelul la surse specifice genului (cele orale) care permit atât profesorului, cât și elevului un grad mare de libertate în activitatea de documentare și cercetare.

Categoriile de surse :

- Surse istorice: interviuri înregistrate (arhivă de istorie orală), documente, cărți/monografii, articole științifice, manuscrise, arhive personale
- Manualul de istorie orală / Ghidul profesorului
- Presă: articole ziare/reviste, emisiuni TV/radio
- Filme: artistice, documentare
- Fotografii/caricaturi/pictură/afișe
- Literatură – jurnale, scrisori, memorii

Modalități de evaluare:

1. Pe parcurs, prin:

- **Observarea activităților și a comportamentului elevilor:** în timpul activității didactice și a cercetării de istorie orală realizate de către elevi, profesorului obține informații diverse și complete cu privire la gradul de implicare și calitatea muncii realizate de elevi. Observarea trebuie însoțită de aprecierea verbală asupra activității/răspunsurilor elevilor.
- **Realizarea unor portofolii:** exersează lucrul în echipă, cooperarea cu persoane care provin din medii sociale, culturale etc. diferite, în vederea stimulării spiritului tolerant. Ele apropie actul educativ de viața reală, dezvoltă abilități necesare secolului XXI: gândire critică, comunicare și colaborare, asumarea responsabilității în luarea deciziilor.

2. Sumativă, prin realizarea a două proiecte la sfârșitul fiecărui semestru, sugerate de către profesor sau alese de către elevi. Evaluarea sumativă urmărește exersarea abilităților și aplicarea cunoștințelor acumulate de elevi într-o perioadă mai lungă de instruire.

Model orientativ de repartizare a timpului de instruire pentru realizarea portofoliilor:

1. Cercetare preliminară: alegerea temei de cercetare, culegerea de informații de baza cu privire la acestea: 1 oră
2. Familiarizarea elevilor cu tehnica specifică interviurilor (reportofon, cameră video): 1 oră
3. Realizarea ghidului de interviu: 1 oră
4. Identificarea și contactarea martorilor: 1 oră
5. Înregistrarea interviurilor (se desfășoară în afara clasei): 1 orăXnumărul de martori identificați
6. Transcrierea: în funcție de numărul de interviuri realizate se calculează aproximativ 5 minute de transcriere pentru fiecare 1 minut de interviu înregistrat
7. Arhivarea (elaborarea fișei și a protocolului fiecărui interviu): 1 oră
8. Prelucrarea: 2 ore de utilizarea a softurilor de prelucrarea audio-video (în laboratorul de informatică)
9. Diseminarea interviurilor: 2 ore

Total: 10 ore (orientativ)

În ceea ce privește resursele didactice pe care le poate folosi profesorul, acestea pot fi găsite online pe site-urile Institutului de Istorie Orală din Cluj-Napoca (<http://institute.ubbcluj.ro/iio/>), ale proiectului POSDRU 87/S/1.3/48695 intitulat "Trecutul de lângă noi. Istoria orală a comunităților locale" implementat de către Universitatea Babeș-Bolyai (<http://granturi.ubbcluj.ro/tlnistorie/>); va fi elaborat un ghid al profesorului de istorie orală, precum și un manual de istorie orală pentru elevi. Cele mai multe dintre cărțile și articolele sugerate în bibliografie pot fi găsite online. De asemenea, diferite școli din țară au dezvoltat deja proiecte de istorie orală care pot fi găsite online. Un ghid pas cu pas de realizare a cercetării de istorie orală poate fi găsit la: http://dohistory.org/on_your_own/toolkit/oralHistory.html iar o listă a resurselor disponibile este disponibilă sub titlul Oral History and Story-Sharing Resources: An Annotated List of Websites, Books and Programs (<http://www.calhum.org/files/uploads/other/Oralhistoryandstorysharingresources.pdf>).

Softurile necesare pentru prelucrarea audio a interviurilor: Audacity (pentru prelucrarea audio a interviurilor): <http://audacity.sourceforge.net/?lang=ro>, ExpressScribe (<http://www.nch.com.au/scribe/index.html>), InqScribe (<http://www.inqscribe.com/>) și Dragon Naturally Speaking (<http://www.nuance.com/dragon/index.htm>) pentru facilitarea transcrierilor.

Glosar

- *Arhivare*: fiecărui interviu i se atribuie o fișă de înregistrare care cuprinde numele intervievatului, al intervievatorului, data și locul realizării interviului, suportul pe care s-a realizat interviul (audio/video/în scris), durata interviului și tema/temele pe care le abordează. Aceasta, împreună cu transcrierea și fișierul audio/video, se ordonează alfabetic (în funcție de numele de familie al intervievatului) sau tematic în arhiva școlii.
- *Diseminare*: acțiuni prin care rezultatele cercetării ajung la un public mai larg.
- *Portofoliu*: materialele realizate și colectate de fiecare elev pe parcursul celor patru etape specifice cercetării de istorie orală.
- *Prelucrare*: interviurile înregistrate sunt curățate de zgomote de fond, pauze tehnice, întreruperi etc.
- *Proiect de istorie orală*: conceperea și aplicarea unei cercetări de istorie, în care sunt realizate și folosite interviuri cu martori în viață ai evenimentelor din trecutul recent.
- *Stocare*: interviurile înregistrate audio-video sunt transferate de pe instrumentul de înregistrare pe un suport electronic.
- *Transcriere*: fișierul audio/video este transcris, pe baza unor reguli clare, care să reflecte cât mai fidel oralitatea discursului, fie în fișier Word, fie manuscris.

Bibliografie:

- Abric, Jean-Claude, *Psihologia comunicării. Teorii și metode*, Polirom, Iași, 2002
- Andea, Avram, *Haiducul Pinteasa și lumea sa 1693-1703*, Cluj-Napoca, Supergraph, 2003
- Arendt, Hannah, *Originile Totalitarismului*, Humanitas, București, 2006
- Aries, Philippe, „Un copil descoperă istoria”, în *Timpul Istoriei*, Meridiane, București, 1997
- Atkinson, Robert, *Povestea vieții. Interviul*, Polirom, București, 2006
- Baier, Hannelore, Cornelia Schlarb, *Femei din România: relatări despre viața și situația femeilor în profesie - familie - societate – biserică*, Hora, Sibiu, 2000
- Betea, Lavinia, *Maurer și lumea de ieri, mărturii despre stalinizarea României*, Arad, 1995

- Boia, Lucian, *Istorie și mit în conștiința românească*, Humanitas, București, 1997
- Charlton Thomas (ed.), *Handbook of Oral History*, AltaMira Press, 2006
- Cornel Jurju și Cosmin Budeancă (eds.), *"Suferința nu se dă la frați ..."* *Mărturia Lucreției Jurj despre rezistența anticomunistă din Apuseni (1948-1958)*, Dacia, Cluj-Napoca, 2002
- Cosman, Ioana (ed.), *Depoziții despre viață și moarte. Holocaustul din Nord-Vestul Transilvaniei. Cercetare de istorie orală*, Argonaut, Cluj-Napoca, 2009
- Costea, Ionuț, *Lazăr de la Rusca. Mitbiografia în comunism și postsocialism*, Argonaut, Cluj-Napoca, 2008
- Ginzburg, Carlo, *Brânza și viermii*, Nemira, București, 1997
- Liiceanu, Aurora, *Rănilor memoriei. Nucșoara și rezistența din munți*, Polirom, Iași, 2003
- MacKay, Nancy, *Curating Oral history. From Interview to Archives*, Left Coast Press, 2007
- Passerini, Luisa, *Mussolini immaginario: Storia di una biografia, 1915-1939*, Laterza, Bari, 1991
- Pop, Iulia Veronica (ed.), *Gheorghe Motrescu. "M-au bătut, dar încă nu m-au învins. Memorii"* Argonaut, Cluj-Napoca, 2007
- Portelli, Alessandro, *The Death of Luigi Trastulli and other stories. Form and meaning in Oral History*, State University of New York Press, 1991
- Portelli, Alessandro, *The Say in Harlan County. An Oral History*, Oxford University Press, 2011
- Povestea Elisabetei Rizea din Nucșoara; Mărturia lui Cornel Drăgoi*, Humanitas, București, 1993
- Prodan, David, *Răscoala lui Horea*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1979
- Radosav, Doru (coord.), *Rezistența anticomunistă din Apuseni. Grupurile "Teodor Șușman", "Capota-Dejeu", "Cruce și Spadă"*. Studii de istorie orală, Argonaut, Cluj-Napoca, 2003
- Radosav, Doru, *Donbas. O istorie deportată*, Ravensburg, 1994
- Raleigh Yow, Valery, *Recording Oral History, A Guide for the Humanities and Social Sciences*, AltaMira Press, 2005
- Ritchie, Donald, *Doing Oral History*, Twayne Publishers, Oxford, New York, 1995
- Robert Perks, Alistair Thomson (eds.), *The Oral History Reader*, Routledge, 2004
- Romulus Rusan, *O zi de toamnă, cândva: 15 noiembrie 1987*, Fundația Academia Civică, București, 2004
- Rotariu, Traian, Iluț, Petru, *Ancheta sociologică și sondajul de opinie*, Polirom, Iași, 2001
- Soljenițin, Aleksandr, *O zi din viața lui Ivan Denisovici*, Humanitas, București, 2008
- Thompson, Paul, *The Voice of the Past*, Oxford University Press, 2000

Tucidide, *Războiul peloponesiac*, Editura Științifică, București, 1966
Vansina, Jan, *Oral Tradition as History*, East African Education Publishers, Nairobi, 1997
Vlad, Tudor, *Interviul*, Dacia, Cluj-Napoca, 1997
Vultur, Smaranda, *Istorie trăită-istorie povestită. Deportarea în Bărăgan. 1951-1956*, Amarcord, Timișoara, 1997

Reviste de specialitate:

Anuarul Institutului de Istorie Orală, Cluj-Napoca
Oral History Review, Oxford University Press
Coordonator: Prof. univ. dr. Doru Radosav

Autori:

Coordonator : Prof. univ. dr Doru Radoslav

CSIII. Dr. Lavinia Snejana Stan, Dr. Iulia Pop, Dr. Maria Rițiu

Instituția de învățământ propunătoare: Universitatea “Babeș Bolyai”, Cluj-Napoca,

Facultatea de Istorie și Filosofie, Institutul de Istorie Orală